

Από τους συγγραφείς Κώστα Μπηλιάτκα και Στέφανο Σακελλαρίδη

Το Γούντστοκ και ο μύθος του

Τον Αύγουστο του 1969, 400.000 νέοι άνθρωποι μαζεύτηκαν σε ένα λασπωμένο χωράφι στην πολιτεία της Νέας Υόρκης. Σ' ένα φεστιβάλ για την ειρήνη, την αγάπη και τη μουσική, που άλλαξε την πορεία του ροκ κι έμεινε μέχρι τις μέρες μας ανεξίτηλο σύμβολο του ιδεαλισμού της δεκαετίας του εξήντα. Οι Σαντάνα, η Τζάνις Τζόπλιν, ο Τζίμι Χέντριξ, η Τζόαν Μπαέζ, ο Τζο Κόκερ, ο Ρίτσι Χέιβενς και πολλοί άλλοι ήταν οι πρωταγωνιστές της απογείωσης. Πώς μπορείς όμως να κατανοήσεις και να εξηγήσεις τον μύθο του Woodstock (Γούντστοκ) όταν δεν είσαι εκεί;

Απάντηση σ' αυτό το ερώτημα δίνουν οι Κώστας Μπηλιάτκας και Στέφανος Σακελλαρίδης στις 221 σελίδες του βιβλίου τους. «Το Woodstock και ο μύθος του» (εκδ. **Επίκεντρο**) είναι μια καλαίσθητη έκδοση με ένα ολοκληρωμένο χρονικό του φεστιβάλ και πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Ο μεγάλος τροβαδούρος Διονύσης Σαββόπουλος που προλογίζει το βιβλίο, βάζει τη δική του ξεχωριστή πινελιά:

«Μετά από χρόνια που περάσανε, σκέφτομαι ότι το Γούντστοκ ήταν κάτι πολύ δυνατό από κάθε άποψη. Δικαιοδογημένα έγινε σημείο αναφοράς. Δικαιοδογημένα θεωρήθηκε μία μικρή Αναγέννηση. Ήταν ένας χείμαρρος. Τα νερά βέβαια μετά τραβήχτηκαν, αλλά το σημάδι που έφτασε η στάθμη τους, ψηλά στο βράχο, υπάρχει πάντοτε για να μας θυμίζει ότι η αληθινή τέχνη οφείλει να εκφράζει πάντα την αξεδίψαστη δίψα μας».

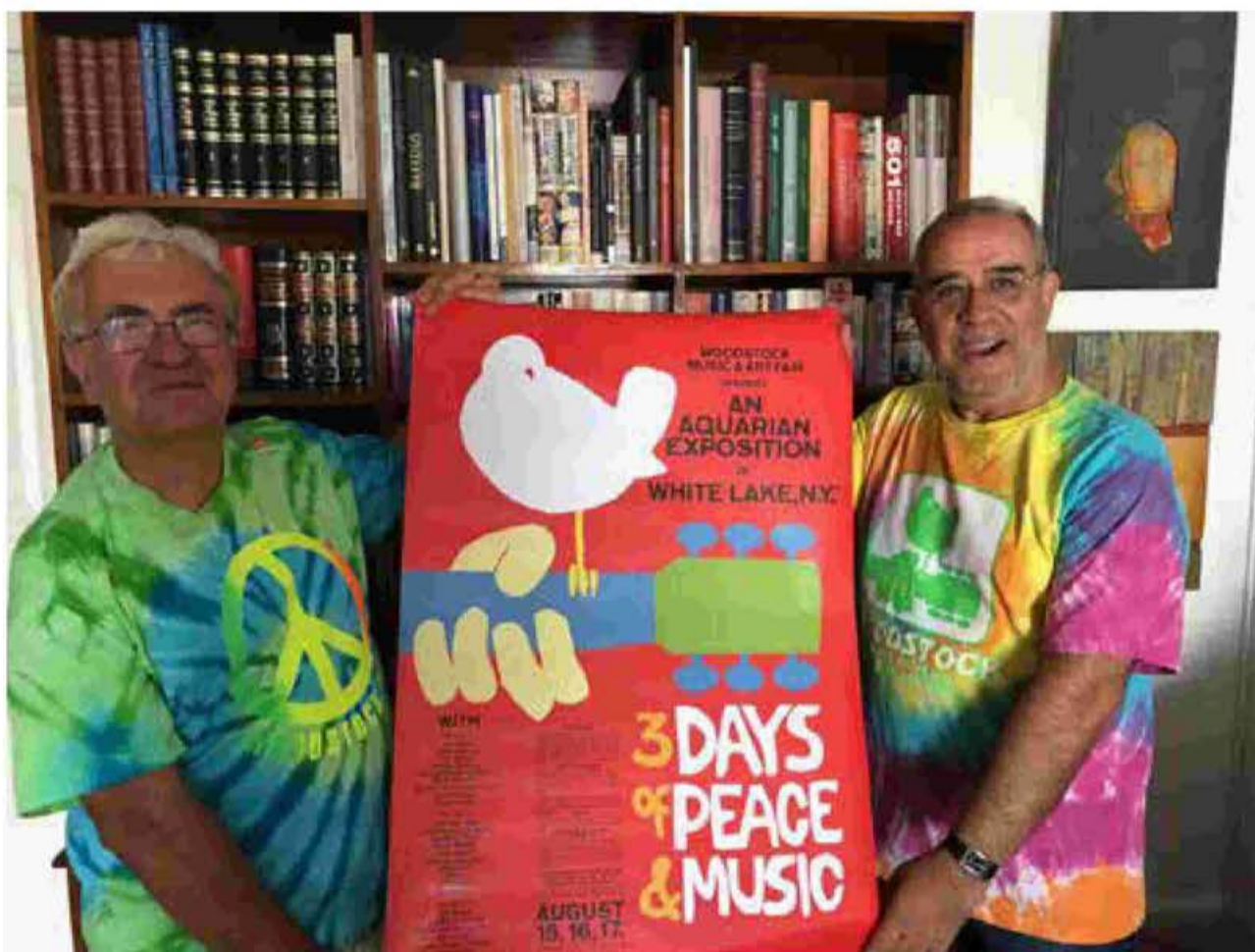
Παράλληλα με τη σύνδεση που επιδιώκουν οι συγγραφείς του βιβλίου, με το γενικότερο μουσικό και πολιτικοκοινωνικό πλαίσιο της εποχής, επιχειρείται μια εξερεύνηση της επίδρασης που είχε ο απόηχος του φεστιβάλ και στην Ελλάδα των αρχών του '70 πάνω στα μουσικά και πολιτικά πράγματα, αλλά και στον τρόπο ζωής.

Εκείνο το ...ατελείωτο καλοκαίρι του '69, ο Κώστας Μπηλιάτκας και ο Στέφανος Σακελλαρίδης ήταν μόλις 12 χρόνων. Όπως συμβαίνει πολύ συχνά με τα παιδιά ...βιάζονταν να μεγαλώσουν και να ανακαλύψουν τους καινούργιους ήχους και τρόπους ζωής που έρχονταν από την Ευρώπη και την Αμερική.

Η ροκ μουσική ως σύμβολο ιδεαλισμού

«Η μουσική σήμερα δεν είναι το ίδιο επιδραστική στη νεολαία όπως την εποχή που γέννησε το Woodstock. Σίγουρα εποχή μας έχει πολύ ταλαντούχους μουσικούς ενώ και η τεχνολογία έχει αλλάξει το τοπίο της μουσικής. Υπάρχει πολυδιάσπαση του ακροατηρίου ενώ άλλες πια είναι οι πλατφόρμες της επικοινωνίας, άλλες οι δυνατότητες προώθησης της δουλειάς στο διαδίκτυο και άλλες οι απαιτήσεις» αναφέρει ο Κώστας Μπηλιάτκας και συμπληρώνει:

«Για εμπορικούς λόγους πολλοί προσπαθούν σήμερα να αναβιώσουν ένα φεστιβάλ «για την ειρήνη, την αγάπη και τη μουσική. Ακόμα κι αν γίνει όμως, δεν υπάρχει πιθανότητα να αλλάξει την πορεία του ροκ και να μείνει για τον επόμενο μισόν αιώνα νέο ανεξίτηλο σύμβολο ενός

ιδεαλισμού. Ψάχνω και δεν βρίσκω ποιοι είναι οι νέοι Σαντάνα, η νέα Τζάνις Τζόπλιν, ο νέος ο Τζίμι Χέντριξ, η νέα Τζόαν Μπαέζ, οι νέοι Τζο Κόκερ και Ρίτσι Χέιβενς ως πρωταγωνιστές της νέας απογείωσης και μάλλον δεν τους βρίσκω»

Όπως εξηγεί ο Κώστας Μπηλιάτκας: «Η νεολαία της εποχής μας, της κλιματικής αλλαγής και της τεχνητής νοημοσύνης και θα πρόσθετα και της «τεχνολογικής ανεργίας» κάποια στιγμή θα εκφραστεί παγκόσμια, μαζικά και δυναμικά. Μένει να αποδειχθεί, όμως, ότι το τραγούδι θα έχει τη δύναμη που είχε την εποχή του Γαλλικού Μάη, του πολέμου στο Βιετνάμ και του Γούντστοκ».

Άλλωστε ο ίδιος ανήκει σε μια γενιά ανήσυχη «Η γενιά μου υπήρξε παγκοσμίως και κυρίως ως στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, ανήσυχη αλλά και άπληστη, επιπόλαιη και δέσμια μιας πλατρείας της «επιπλάστης ευημερίας». Αυτής που έφερε την καταστροφή του πλανήτη και διόγκωσε την ανεργία» αναφέρει.

Στο Γούντστοκ αποθεώθηκαν τρεις γυναίκες. Η θεϊκή φωνή της πρόωρα χαμένης Τζάνις Τζόπλιν έμεινε ανεξίτηλα χαραγμένη στη μνήμη δυο γενεών. Έλαμψε όμως και η Τζόαν Μπαέζ. Υπήρξε μεγάλη, αυθεντική καλλιτέχνης που δεν έχασε ποτέ το πάθος για κοινωνική αλληλεγγύη αλλά και κράτησε χωρίς να υποχω-

ρήσουν σε μαγεία τα τραγούδια της, τον πολιτικό άξονα. Δεν αποθέωσε τις «ουσίες», ούτε επηρεάστηκε από την εμπορευματοποίηση. Εγώ εκτιμώ πολύ και την «σπηλαιώδη» φωνή της καταπιηκτικής τραγουδίστριας Γρέις Σλικ των Τζέφερσον Αιρηλιέν.

Κώστας Μπηλιάτκας:

Παρακολουθώ ακόμη συναυλίες

Ο γνωστός δημοσιογράφος και συγγραφέας Κώστας Μπηλιάτκας δεν αφήνει τις καλές συναυλίες ακόμη και σήμερα και εξακολουθεί να μελετά τους νέους δημιουργούς για να τους καταλάβει όπως αναφέρει «Όσο μπορώ πια παρακολουθώ συναυλίες. Κάποτε ήταν το όνειρό μας. Έχει τώρα νέους δημιουργούς που είναι σαράντα χρόνια νεότεροί μου. Προσπαθώ να τους καταλάβω. Θυμάμαι που έκανα οικονομίες αιματηρές για να πάω σε μια συναυλία στο εξωτερικό ή έτρεχα για «να είμαι εκεί» στα κοντσέρτα μεγάλων καλλιτεχνών στη Ελλάδα. Είμαι λάτρης των Stones, του Σαββόπουλου, των

Who, του Mark Knopfler, αλλά και της τζαζ».

Το ταξίδι του βιβλίου έχει ξεκινήσει με τις καλύτερες προϋποθέσεις και το έχουν αγκαλιάσει όχι μόνο οι λάτρεις της γενιάς του Woodstock αλλά και οι νεότεροι που ασχολούνται με την ιστορία της μουσικής...

